

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dimos Agios Nikalaos Kritis

Pârât: Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon

Întrebările preliminare

- A) Definițiile noțiunilor „pădure” și „suprafețe împădurite” prevăzute la articolul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 se aplică de asemenea în materiile legate de protecția și, în general, de gestionarea „pădurilor” și „a suprafețelor împădurite”, în sensul definițiilor menționate, care nu sunt reglementate în mod expres de acest regulament, dar care sunt totuși prevăzute în ordinea juridică națională?
- B) În situația unui răspuns afirmativ la întrebarea A), ordinea juridică națională poate defini ca „pădure” sau „suprafețe împădurite” suprafețe care nu constituie nici „pădure”, nici „suprafețe împădurite” în sensul articolului 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003?
- C) În situația unui răspuns afirmativ la întrebarea B), dacă ordinea juridică națională poate defini ca „pădure” sau „suprafețe împădurite” suprafețe care nu sunt „pădure” sau „suprafețe împădurite” în sensul articolului 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, o astfel de definiție poate fi diferită de definiția prevăzută de regulamentul menționat, fie în ceea ce privește elementele constitutive ale acestor noțiuni, în sensul regulamentului, fie în ceea ce privește determinarea cifrică a mărimii eventualelor elemente constitutive comune cu cele prevăzute de regulament, sau trebuie să se considere că această definiție, dată de ordinea juridică națională, poate într-adevăr să conțină elemente constitutive ale noțiunilor „pădure” sau „suprafețe împădurite” diferite de cele cuprinse în definițiile din regulament, însă, în ceea ce privește elementele comune, este permis numai să nu fie determinate cifric și, în situația unei determinări cifrice, aceasta nu poate fi diferită de determinarea cifrică prevăzută de regulament?

Recurs introdus la 25 februarie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 10 decembrie 2008 în cauza T-388/02, Kronoply GmbH & Co. KG și Kronotex GmbH & Co. KG/Comisia Comunităților Europene, susținută de Zellstoff Stendal GmbH, de Republica Federală Germania și de Land Sachsen-Anhalt

(Cauza C-83/09 P)

(2009/C 102/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Gross și V. Kreuzschitz, agenți)

Celelalte părți în proces: Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Republica Federală Germania și Land Sachsen-Anhalt

Concluziile recurenței

- Anularea hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta s-a declarat admisibilă acțiunea în anulare formulată de Kronoply GmbH & Co. KG și Kronotex GmbH & Co. KG împotriva Deciziei Comisiei din 19 iunie 2002 de a nu ridica obiecții cu privire la ajutorul de stat acordat de autoritățile germane în favoarea societății Zellstoff Stendal GmbH pentru construirea unei uzine de producere a pastei de hârtie;
- respingerea ca inadmisibilă a acțiunii în anulare formulată de Kronoply GmbH & Co. KG și Kronotex GmbH & Co. KG împotriva deciziei în litigiu;
- obligarea Kronoply GmbH & Co. KG și Kronotex GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, deducerea din articolul 88 alineatul (2) CE, în favoarea persoanelor interesate, a dreptului de a acționa împotriva deciziilor de ajutor încalcă cerințele prevăzute la articolul 230 al patrulea paragraf CE privind admisibilitatea acțiunilor. Persoanele interesate, care nu sunt părți la procedura de ajutor, nu beneficiază de niciunul din drepturile pe care părțile le pot exercita introducând acțiuni. În schimb, interesul individual trebuie determinat în temeiul formulei din Hotărârea Plaumann pronunțată de Curte. Astfel, interesul individual poate rezulta numai din impactul economic pe care ajutorul îl are asupra reclamantei.

În plus, hotărârea atacată cuprinde o reinterpretare inadmisibilă a motivelor invocate. În opinia Comisiei, Tribunalul a examinat argumente de fond ale reclamantei, pe care aceasta nu le-a prezentat în scopul de a-și proteja pretinsele drepturi procedurale, deși acțiunea a fost declarată admisibilă numai în vederea protejării pretinselor drepturi procedurale.

În sfârșit, hotărârea atacată ar determina instituirea unei acțiuni populare împotriva deciziilor de ajutor, în condițiile în care această noțiune nu se regăsește în dreptul comunitar.

Recurs introdus la 27 februarie 2009 de Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} împotriva Ordonanței pronunțate la 17 decembrie 2008 de Tribunalul de Primă Instanță (Camera a opta) în cauza T-137/07, Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da}/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-85/09 P)

(2009/C 102/26)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurentă: Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

— Anularea în parte a ordonanței atacate în măsura în care prin aceasta se consideră că nu a fost dovedită legătura de cauzalitate între omisiunea Comisiei și prejudiciul invocat de recurentă (punctele 96, 97, 99, 100 și 101 din ordonanță);

și, pronunțându-se asupra fondului,

— în principal, să se declare că sunt întrunite în speță condițiile răspunderii extracontractuale a Comunității și obligarea Comisiei la plata despăgubirii pentru prejudiciul invocat și a cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe, inclusiv a celor efectuate de recurentă;

— în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului de primă instanță pentru ca acesta să verifice dacă sunt întrunite condițiile răspunderii extracontractuale și obligarea Comisiei la plata prejudiciului invocat și a cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de recurentă, în prezenta procedură de recurs și în fața Tribunalului de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Insuficienta motivare a ordonanței atacate, în măsura în care Tribunalul de Primă Instanță nu a răspuns, pe de o parte, la argumentele invocate de recurentă la punctele 92 și 93 din cererea sa introductivă inițială, potrivit căroră lipsa mandatarului fabricantului pentru spațiul comunitar, obligatoriu potrivit directivei, ar face imposibil procesul de evaluare a conformității organismului notificat, iar pe de altă parte, la afirmația Comisiei în sensul că nu trebuia să intervină în procedura de protecție ca urmare a omisiunii autorității portugheze, *Infarmed*, de a acționa în temeiul articolului 14b din Directiva 93/42/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/79/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro*.

Eroare de apreciere a legăturii de cauzalitate între comportamentul Comisiei și prejudiciul suferit de reclamantă, precum și interpretarea eronată a articolelor 8 și 14b din directivă.

Încălcarea dreptului la apărare în cadrul respingerii măsurilor de cercetare judecătorească solicitate de recurentă.

⁽¹⁾ JO L 169, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 244.

⁽²⁾ JO L 331, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 25, p. 5.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de VAT and Duties Tribunal, Manchester (Regatul Unit) la 27 februarie 2009 – Future Health Technologies Ltd/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Cauza C-86/09)

(2009/C 102/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Future Health Technologies Ltd

Pârât: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs